

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ

ΔΗΜΑΡ
ΚΙΝΗΣΕΙΣ
ΠΟΛΙΤΩΝ

2470
12.10.18

Κ.Ο. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ

Αθήνα, 12/10/2018

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Θέμα: «Ανάρτηση δασικών χαρτών & προστασία οικιστικών πυκνώσεων»

Ο συνταγματικός νομοθέτης, επιδιώκοντας την ευρύτερη δυνατή προστασία του δασικού πλούτου, ανήγαγε σε συνταγματική υποχρέωση (Συντ. 24) την κατάρτιση Δασολογίου, προαπαιτούμενο της οποίας είναι η κατάρτιση δασικών χαρτών (άρθρο 20 παρ. 3 του ν. 3889/2010).

Εν συνεχεία, ο νεότερος νομοθέτης με το άρθρο 153 παρ. 1Α του ν. 4389/2016 προέβλεψε την αποτύπωση με ιώδες χρώμα και την εξαίρεση από την ανάρτηση δασικών χαρτών, των περιοχών όπου έχουν αναπτυχθεί «οικιστικές πυκνώσεις».

Το ΣτΕ με σειρά παραπεμπτικών αποφάσεων του (ΣτΕ 1942/2017, 1975-1977/2017) στηλίτευσε την ως άνω νομοθετική επιλογή για τρεις κυρίως λόγους:

Πρώτον, διότι ο νόμος δεν περιέχει ορισμό των οικιστικών πυκνώσεων· ο ορισμός καταλείπεται στην διοίκηση.

Δεύτερον, διότι η εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 153 παρ. 1Α του ν. 4389/2016, αντίκειται στο άρθρο 43 παρ. 2 Συντ., καθώς εξουσιοδοτεί άλλο όργανο, πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας για τη ρύθμιση του καθορισμού των οικιστικών πυκνώσεων, το οποίο δεν είναι «ειδικότερο» θέμα, κατά την έννοια του άρθρου 43 παρ. 2 εδ. β' του Συντάγματος, και

Τρίτον, η επίμαχη διάταξη, η οποία εξαιρεί από τη διαδικασία των δασικών χαρτών τις οικιστικές πυκνώσεις, οι οποίες, μάλιστα, εντοπίζονται και υποδεικνύονται από τους οικείους Ο.Τ.Α., αντίκειται στο άρθρο 24 παρ. 1 Συντ.

Οι κρίσεις αυτές του ανωτάτου διοικητικού Δικαστηρίου καταδεικνύουν ότι οι διατάξεις του άρθρου 153 παρ. 1Α του ν. 4389/2016 και της υπ' αριθμ.

34844/11.7.2016 κοινής απόφασης του Υπουργού και του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΦΕΚ ΑΑΠ 145/20.7.2016) παρουσιάζουν σημαντικά κενά και ελλείψεις, ενώ τελούν σε δυσαρμονία με τις βασικές περιβαλλοντικές συνταγματικές σταθερές.

Από την άλλη πλευρά, είναι βέβαιο ότι η ανάπτυξη των «οικιστικών πυκνώσεων» έγινε με την ανοχή, αν όχι την επιδοκimasία των κρατικών οργάνων, σε πολλές δε, περιπτώσεις είχε προηγηθεί αδειοδότηση από τις αρμόδιες αρχές.

Είναι, λοιπόν, σαφές ότι οι πραγματικές καταστάσεις που δημιουργήθηκαν με την ενθάρρυνση ή την ανοχή της Πολιτείας, χωρίς να μεσολαβήσει δόλια ενέργεια των διοικουμένων, αξιώνουν επίσης συνταγματικής προστασίας, κατ' εφαρμογή της δικαιοκρατικής αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των διοικουμένων (βλ. για την συνταγματική θεμελίωση της αρχής ΣτΕ 1508/2002, και ειδικώς για την περίπτωση της τακτοποίησης αυθαιρέτων ΣτΕ Ολ. 1853/2015).

Επειδή, κατόπιν αυτών, είναι επάναγκες να αναληφθεί νέα νομοθετική και κανονιστική πρωτοβουλία με σκοπό την προστασία των καλόπιστων διοικουμένων, με πλήρη σεβασμό της περιβαλλοντικής προστασίας και της νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας, ερωτάστε:

Σε ποιες ενέργειες σκοπεύετε να προβείτε προκειμένου να προκατευθούν οι καλόπιστοι διοικούμενοι και να προληφθεί και αποτραπεί μια ενδεχόμενη νέα ανάλογη δικαστική κρίση;

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Εύη Χριστοφίλοπούλου